

WYDZIAŁ PODSTAWOWYCH PROBLEMÓW TECHNIKI
POLITECHNIKA WROCŁAWSKA

KANAŁ OPTYCZNY TRANSMISJI
DANYCH DLA URZĄDZEŃ PRZENOŚNYCH
MAKSYMALIZACJA PRZEPUSTOWOŚCI

ARKADIUSZ LEWANDOWSKI
NR INDEKSU: 208836

Praca inżynierska napisana
pod kierunkiem
Dr. inż. Łukasza Krzywieckiego

Politechnika
Wrocławska

WROCŁAW 2016

Spis treści

1	Wstęp	1
2	Analiza problemu	5
3	Założenia teoretyczne	9
3.1	Dobór urządzeń do badania	10
3.2	Odbieranie danych	10
3.3	Nadawanie danych	11
4	Projekt systemu	13
4.1	Struktury prototypu - diagramy i kod	13
5	Implementacja systemu	15
5.1	Opis technologii	15
5.1.1	Biblioteki	15
5.1.2	Wzorce	15
5.2	Omówienie kodów źródłowych	15
6	Badania na urządzeniach mobilnych	19
6.1	Testy prototypu i dyskusja	25
7	Podsumowanie	27
	Bibliografia	33
A	Zawartość płyty CD	35

Wstęp

Praca dotyczy zagadnienia wymiany danych pomiędzy urządzeniami przenośnymi bez wykorzystania infrastruktury sieciowej. Poprzez infrastrukturę sieciową rozumie się tutaj infrastrukturę sieci bezprzewodowych realizowanych za pomocą standardu 802.11*, w ramach których urządzenia wymieniające się danymi muszą być podłączone do tej samej sieci. Brak wykorzystania infrastruktury zakłada, że urządzenia łączą się ze sobą w ramach sieci ad hoc. (Bluetooth, IrDA, NFC) lub kanałach dźwiękowych za pomocą modulacji sygnału bądź kanału optycznego. Z racji tego, że współczesne smartfony posiadają kamery i urządzenia rejestrujące, w pracy tej rozważa się kanał optyczny. A zatem celem pracy będzie zbadanie efektywności przesyłania danych za pomocą kanału optycznego, łatwość nawiązywania połączenia oraz przepustowość transmisji (teoretyczna przepustowość wynikająca z teoretycznych ograniczeń oraz z ograniczeń wynikających z programistycznych implementacji).

Szczegółowymi celami pracy są

- projekt systemu do przesyłania danych w kanale optycznym z wykorzystaniem technologii QR kodów jako nośnika zakodowywanych bitów po stronie nadawczej i odbiorczej
- implementacja projektu na platformie iOS z wykorzystaniem bibliotek standardowych lub łatwo dostępnych na wszystkich platformach marki Apple.
- przeprowadzenie testów weryfikujących teoretyczną przepływność, która została wyliczona

Istnieje szereg aplikacji wykorzystujących kody QR do potwierdzania tożsamości obiektów, przy czym ich przeznaczenie zakłada statyczność kodów oraz brak interakcji z urządzeniem czytającym. Natomiast aplikacje wykorzystujące kody te do wymiany danych lub do szybkiego ich czytania nie ma wielu. Warto zatem przyjrzeć się scenariuszom, w których mogłyby ułatwiać codzienne czynności.

Obiekt identyfikujący się takim kodem może być *statyczny*, w rozumieniu, że nie wymaga on mocy obliczeniowej. Raz wygenerowana sekwencja QR kodów może przedstawiać zbiór danych, co można wykorzystać jako tworzenie fizycznych kopii zapasowych dokumentów, które mogłyby w prosty sposób być czytane za pomocą urządzenia elektronicznego. Takim rozwiązaniem można zapobiec utracie cyfrowych danych przez czynniki zewnętrzne oraz uszkodzenia złośliwym oprogramowaniem, drukując wygenerowane dane i tym samym oddzielić informacje od sieci, wciąż mając do niej łatwy dostęp. Urzędy przechowujące dane o obywatelach mogą wydrukować wszystkie potrzebne informacje o nich i przechowywać bezpiecznie, zachowując przy tym łatwość ich ponownego wczytania. Zapewniając sobie tym samym bezpieczeństwo danych i brak ingerencji ze strony cyfrowej. Przechowywanie i wczytywanie faktur mogłoby

stać się o wiele szybsze i bezpieczniejsze. Użytkownik nie musiałby jej pobierać, a jedynie nakierować urządzenie czytające na monitor lub fizyczny wydruk i miałby dostęp do swoich danych. W tym przypadku naszą uwagę może zwrócić zagrożenie często omawiane przy temacie kodów QR i ich czytania. Problemem może się okazać złośliwy kod wstrzyknięty w naszą sekwencję QR, jednakże nie uruchamiając czytanych symboli, a jedynie wyświetlając je odkodowane, blokujemy jedną z dwóch dróg ataku (zobacz []). Druga natomiast, często nazywana przepełnieniem bufora, jest wyeliminowana przez możliwość techniczną urządzenia. Czytając kod QR z góry wiadomo, że pojedynczy symbol nie przekroczy 3000 bajtów- mieści się on zatem w zwykłej zmiennej typu *String*. (zobacz [1])

Brak możliwości wymiany danych za pomocą kabli lub komunikacji radiowej. W takim przypadku użytkownik mógłby wygenerować na swoim urządzeniu ciąg danych, które w sposób jednoznaczny i dekodowalny przedstawiałyby plik lub ciąg znaków, do odczytania przez inne urządzenie. Użytkownik minimalizuje ryzyko wycieku danych w sieci oraz uniezależnia się od platformy, którą miałby te dane przesłać. Weźmy przykład, w którym użytkownik nie ma dostępu do sieci oraz jego urządzenia nie są w stanie połączyć się za pomocą takich technologii jak bluetooth, wifi lub nawet USB oraz platformy nie przewidują komunikacji z innymi urządzeniami spoza swojej marki. W takim przypadku komunikacja za pomocą standardowych QR kodów może zostać alternatywnym kanałem transmisji danych. Sytuacja ta pokazuje także, że użytkownicy tej techniki są niezależni od infrastruktury takich cyfrowych technologii jak telefoniczna sieć komórkowa.

Praca ta ma za zadanie pokazać, że efektywna transmisja za pomocą kodów QR jest możliwa oraz nie wymaga dodatkowej infrastruktury, co umożliwia wykorzystanie w warunkach polowych bez uprzedniego przygotowania.

Projekt jako całość zakłada kolejno:

- W rozdziale pierwszym zostaje omówiony problem i jego teoretyczne rozwiązanie.
- W rozdziale drugim zostają omówione założenia teoretyczne samej transmisji danych, które nie uwzględniają technicznych możliwości urządzenia wraz z jego ograniczeniami programistycznymi.
- W trzecim rozdziale przedstawiony jest projekt prototypu aplikacji, która spełnia wymagania teoretycznego rozwiązania problemu.
- W czwartym rozdziale jest budowa aplikacji od podstaw wraz z oceną możliwości programistycznych, takich jak obsługa wątkowości dla pojedynczego urządzenia wejścia - kamery, a także ograniczenia wynikające ze wspólnego czytania/nadpisywania pamięci. Zostają także omówione biblioteki i wzorce projektowe użyte/odrzucone w aplikacji. Czytelnik zostaje wprowadzony w świat optymalizacji aplikacji mobilnej pod względem zmniejszenia wykorzystania pamięci podręcznej.
- W piątym zostają przeprowadzone badania na różnych urządzeniach mobilnych, platformy iOS. Uwzględniając szybkości procesorów i możliwości interakcji z kartą graficzną przez bibliotekę AVFoundation. Zostają także zaprezentowane i omówione jednokierunkowe transfery: osobno z punktu widzenia nadającego i odbierającego urządzenia, a

także perspektywa komunikacji między urządzeniami za pomocą kamer niższej rozdzielczości. W tym rozdziale pojawiają się też wykresy osiągniętych zakresów dla poszczególnych urządzeń i ich specyfikacji, takich jak rozdzielczość, częstotliwość odświeżania ekranu oraz nagrywania.

- W szóstym - ostatnim - podsumowywane są wszystkie aspekty pracy w sposób uogólniony i następuje próba oceny możliwości urządzeń w niedalekiej przyszłości oraz przypadki użycia alternatywnego kanału w komunikacji bez interferencji.

Analiza problemu

W tym rozdziale przedstawiana jest analiza problemu transmisji danych QR kodami oraz rozważania nad jego podproblemami. (zobacz [1]). Najpierw zostaje omówiony nośnik danych - kod QR, następnie sposoby i rozważania nad jego użyciem. Przeanalizowanie wymogów jakie musiałyby spełniać aplikacja umożliwiające zbadanie parametrów maksymalizujących przepustowość kanału.

Problem

W celu maksymalizacji przepustowości najpierw trzeba poznać wszystkie czynniki mające na nią wpływ. W przypadku transmisji takim kanałem alternatywnym jak kanał optyczny, szczególnymi czynnikami są przede wszystkim możliwości ustalonego nośnika, algorytmów używanych w jego eksploatacji oraz parametrów technicznych urządzeń, na których jest on wykorzystywany. W tym badaniu wybranym nośnikiem jest kod QR. Pozostałe czynniki zostają omawiane w następnych rozdziałach pracy.

Kod QR

W porównaniu z konwencjonalnym kodem kreskowym, kod QR jest w stanie zawrzeć w sobie od kilkudziesięciu do kilkuset razy więcej informacji. Przez swoją budowę i sposób kodowania - można w nim przechować dane w dowolnej postaci cyfrowej. Główną zaletą jest to, że pojedynczy kod QR jest w stanie reprezentować sobą 7,089 cyfr albo 4,296 alfranumerycznych symboli, albo 2,953 bajtów lub 1,817 znaków Kanji/ pełnej szerokości Kanę. Kod QR posiada zdolność korekcji błędów. Zatem dane zatracone w wyniku częściowego przysłonięcia lub zniszczenia - mogą zostać odzyskane. Maksymalnie każdy pojedynczy QR jest w stanie zakodować 30% danych korekcyjnych ze wszystkich bajtów sobą reprezentowanych w postaci słów kodowych.

W pojedynczym kodzie modułami, z których się on składa, nazywamy kwadraty przybierające jeden z dwóch kolorów- biały lub czarny. Zbiory modułów na kodzie tworzą słowa kodowe, które przedstawiają informacje jako poszczególne znaki. Wygląd pojedynczego kodu jest zależny od jego wersji. Odróżniamy je na podstawie poziomu korekcji błędów oraz ilości danych w nich zapisanych.

W odczytywaniu kodów QR wykorzystuje się wzór wyszukiwania umożliwiający czytnikowi odnalezienie poszczególnych miejsc w QR kodzie, względem których odczytywane są pozostałe jego części. W pierwszej kolejności wyszukiwane są duże moduły [4.1], które muszą być

oddzielone od krawędzi całego kodu białą ramką szerokości co najmniej jednego modułu. Kolejnym szukanym wzorcem jest [4.3] wzór synchronizacji, który pozwala na określenie wersji, gęstości oraz współrzędnych poszczególnych danych zapisanych w kodzie. Kolejnym szukanym elementem jest lub są tzw. wyrównania [4.2]. Może ich być wiele w zależności od ilości danych zapisanych w QR. Na podstawie [2.] można ustalić wielkość kodu, a ilość danych w obszarze [1.] wskazuje na wersję QR kodu, gdyż jest ona zależna od maskowania i ilości danych. [3.] prezentują dane i korekcję błędów dla tych danych.

Kody QR są w pewnym sensie odporne na zniszczenia i przesłonięcia. Zawdzięczają to korekcji błędów, która to duplikuje dane w nich zawarte. Dotyczy to jednak szczególnych miejsc. Słowo kodowe w przypadku kodu QR ma długość 8 bitów, więc jeśli zniszczenie dotknie wszystkich powtórzeń tego słowa- kod nie zostaje odczytany.

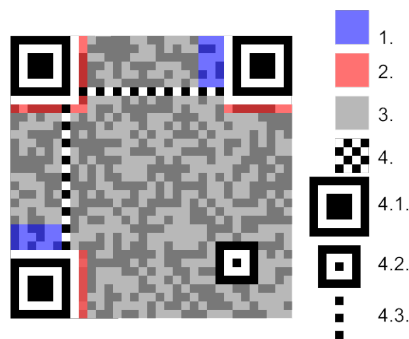
QR są czytelne pod każdym kątem obrotu w osi prostopadłej do płaszczyzny na której się znajdują.

Kolejną zaletą jest możliwość podziału zbyt dużego symbolu na mniejsze, przy jednoczesnym zachowaniu danych. Ta własność w tej pracy jest wielokrotnie wykorzystywana.

Cechą szczególną kodów QR jest mechanizm maskowania, który powoduje, że średnia kolorów na dowolnych obszarach złożonych z modułów jest sobie jak najbliższa. Przez takie zrównoważenie występowania białych i czarnych modułów wzrasta szybkość odszukiwania i dekodowania obrazów przez skanery.

W czerwcu 2000 roku organizacja ISO włączyła kod QR jako standard ISO/IEC18004.

Schemat

1. Informacja o wersji
2. Informacja o formatowaniu
3. Dane i korekcja błędów
4. Wzorce:
 - 4.1. Pozycje
 - 4.2. Wyrównanie
 - 4.3. Chronometraż

Sposoby użycia

Kod QR można wykorzystać jako nośnik danych na kilka różnych sposobów.

Przedstawienie wielu kodów QR tej samej wielkości, przy czym każdy z nich będzie zawierał jak najwięcej danych. Implikuje to sporej wielkości kody.

Generowanie pomniejszych kodów QR tej samej wielkości, które pozwalają na jednoczesną prezentację ich większej ilości na jednym ekranie.

Generowanie przemiennej wielkości kodów QR, losowej wielkości. Pozwoli to stworzyć dla urządzenia czytającego tzw kontrast i zmusi je do ponownego wyszukiwania położenia QR na ekranie.

Wymogi prototypu

Do rozwiązania problemu wymagana jest aplikacja, która spełniałaby następujące wymagania:

- Urządzenie nadające tłumaczy plik na ciągi znaków, by następnie wyświetlić je jako kody QR.
- Urządzenie odbierające za pomocą wbudowanej kamery odbiera przesyłane dane, zapisując obraz z wyświetlacza urządzenia nadającego i następnie z pojedynczych klatek transmisji odczytuje kody QR.

Aplikacja w trybie nadawania musi pozwalać na modyfikacje takich cech jak:

- czas między kolejnymi sekwencjami QR
- wielkość samych QR kodów
- ilość QR kodów na ekranie i wątków

Aplikacja w trybie odbierania musi zmaksymalizować względem czytania danych następujące:

- nagrywanie z maksymalną dostępną szybkością
- nagrywanie z maksymalną dostępną rozdzielczością

Założenia teoretyczne

Ten rozdział został przeznaczony na rozważania nad problemem samej transmisji, nie uwzględnia on przeszkód wynikających ze specyfikacji samej platformy, na której realizowany jest projekt.

Problemem przeprowadzanego badania jest szukanie optymalnych parametrów dla urządzeń w komunikacji, którego znalezienie wymaga wstępnych założeń i zbadania ich poprawności empirycznie. Urządzenia mobilne korzystające natywnie ze swoich komponentów, takich jak karta graficzna lub procesor, posiadają ograniczenia specyfikacji. Rozdzielczość wraz z częstotliwością odświeżania wyświetlacza nie są jedynymi składowymi problemu. Urządzenie nie umożliwia pełnego wykorzystania jego komponentów pojedynczej aplikacji, ale również zależnie od ilości zainstalowanych aplikacji korzystających z procesora w tle - wydajność testowanego oprogramowania spada. Zatem potrzebne są techniki zmian kolejkwania zadań platformy, by zminimalizować użycie podzespołów dla procesów rozpraszających pracę testowanej aplikacji. Kolejnym niezbędnym do rozstrzygnięcia problemem jest ten leżący między urządzeniami komunikującymi się - widoczność sekwencji kodów. Jako, że aplikacja nadająca może przyjąć, że jest w stanie nadawać z maksymalną przepustowością na największej dostępnej jej rozdzielczości, to z kolei odbierająca nie gwarantuje, że w jej kadrze znajdą się wszystkie kraty z kodami, ale również odwrotna sytuacja może mieć miejsce. Kamera urządzenia powinna nagrywać z maksymalną dostępną jej rozdzielczością i maksymalną ilością klatek na sekundę. Wynika to z tego, że urządzenie odbierające nie jest w stanie przewidzieć z jaką częstotliwością będzie nadawało urządzenie nadające. Jeśli byłoby to możliwe od razu, to można by założyć, że dwukrotna przewaga częstości odbierania wystarczy do tego zadania (zobacz [?]).

Problem nie jest trywialny, gdyż po nawiązaniu połączenia, rozumianego tutaj jako odnalezienie punktów skupiających QR kody, należy rozróżnić kiedy transfer będzie większy. Większy w rozumieniu ilości danych przesłanych w określonej jednostce czasu. Dobranie parametrów by zmaksymalizować przepustowość jest jednak trudne do osiągnięcia, gdyż przy niewiele mniejszej rozdzielczości - ilość klatek na sekundę może wzrosnąć prawie dwukrotnie. Mając na względzie powyższe utrudnienia należy przyjąć, że osiągnięte wyniki będą optymalnymi tylko na urządzeniach tutaj wykorzystanych - wciąż zakładając, że ich producent nie wprowadził w nich zmian *w trakcie* lub *po* przeprowadzeniu tych badań.

3.1 Dobór urządzeń do badania

Urządzenia wybrane na docelową serię badań zostały dobrane ze względu na trzy aspekty.

Pierwszym jest ich wyświetlacz retina. Jego zaletą w badaniu jest wysoka gęstość pikseli, dzięki której możliwe jest zbadanie przypadku dla dużej ilości małych QR kodów oraz małej ilości dużych QR kodów.

Drugim aspektem jest zróżnicowanie procesora i jego zintegrowanej karty graficznej. Pozwala to na ustalenie czy odkodowanie kodu po jego znalezieniu wymaga dużego nakładu pracy.

Trzecim rodzaj kamery, tzn. ilość klatek na sekundę oraz jej rozdzielczość. Dobór odpowiedniego urządzenia czytającego pozwala w naturalny sposób zwiększyć ilość danych w transmisji.

Wybrane zostały urządzenia mobilne, by wskazać, że dziś każdy użytkownik ogólnodostępnej technologii jest w stanie wymieniać się danymi z innymi użytkownikami bez względu na platformę czy typ urządzenia.

Parametry urządzeń

Przedstawione tutaj dane dotyczą parametrów nagrywania i wyświetlania są dostępne w specyfikacji urządzeń marki Apple, z dnia 2 lipca 2016 roku.

model	ppx _{max} (przód)	ppx _{max} (tył)	fps _{min}	fps _{max}
iPhone 5c	720	1080	30	60
iPhone 5s	720	1080	30	120
iPhone 6	720	1080	30	240
iPhone 6s	720	4K	30	240
iPhone SE	720	4K	30	240

3.2 Odbieranie danych

Przepustowością odbierania danych dla wybranych urządzeń mobilnych jest ich maksymalna ilość klatek na sekundę czytanych przez kamerę (tylną), na co nałożony jest czas potrzebny na odczytanie pojedynczego symbolu QR z klatek. Przyjmując, że algorytm używany przez Apple w AVFoundation framework jest algorytmem optymalnym dla testowanej platformy. Biorąc pod uwagę, iż pojedyncze klatki obrazu są chwymane i dopiero na nich odszukiwany jest symbol QR oraz następuje jego dekodowanie, można zauważyć, że wciąż istnieje problem po stronie nadającego. Jest nim jego sposób odświeżania ekranu. Może się okazać, że kod QR w momencie chwytania klatki kamerą natrafia już na obraz w jakiejś części złożony z dwóch symboli, zamiast jednego.

3.3 Nadawanie danych

Wyświetlanie kodów QR jest procedurą wymagającą zgrania z wyświetlaniem. Platforma *iOS* nie pozwala na prezentację grafiki nie będącej w całości załadowanej do pamięci podręcznej, zatem można przyjąć pierwszy problem za rozstrzygnięty. Kolejną kwestią do rozważenia jest sposób postrzegania kodów QR przez urządzenie odbierające. Jako wysyłający nie możemy spowodować, że urządzenie odbierające przestanie zauważać kody QR lub nie będzie w stanie ich odczytać przez zbyt małą dokładność ich prezentacji. Zatem kody QR muszą mieć rozsądną wielkość, czytelną z takiej odległości, która zapewniałaby najlepszy transfer.

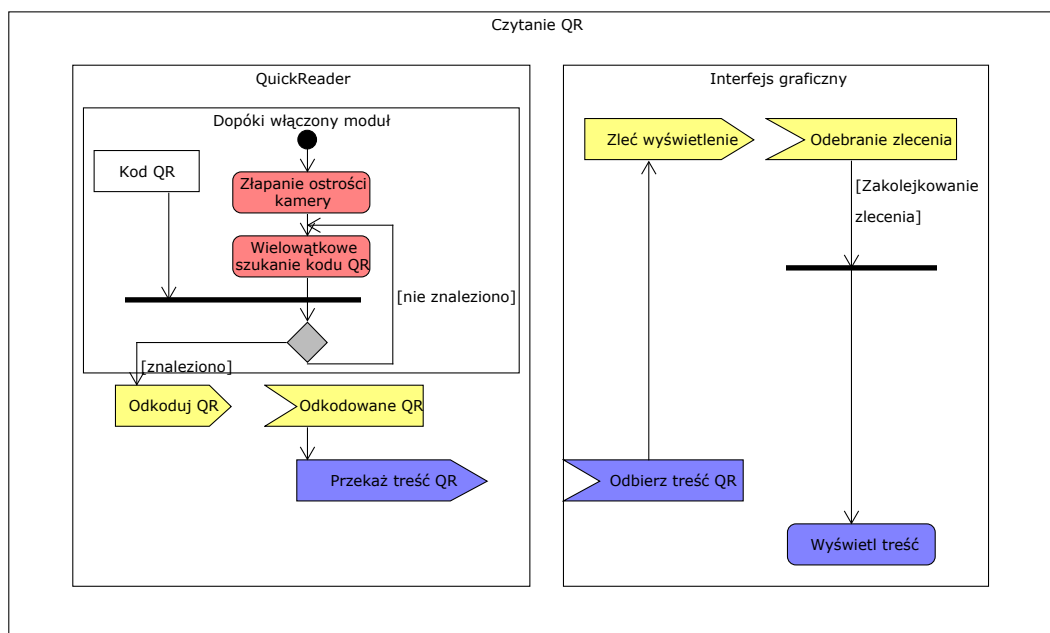

Projekt systemu

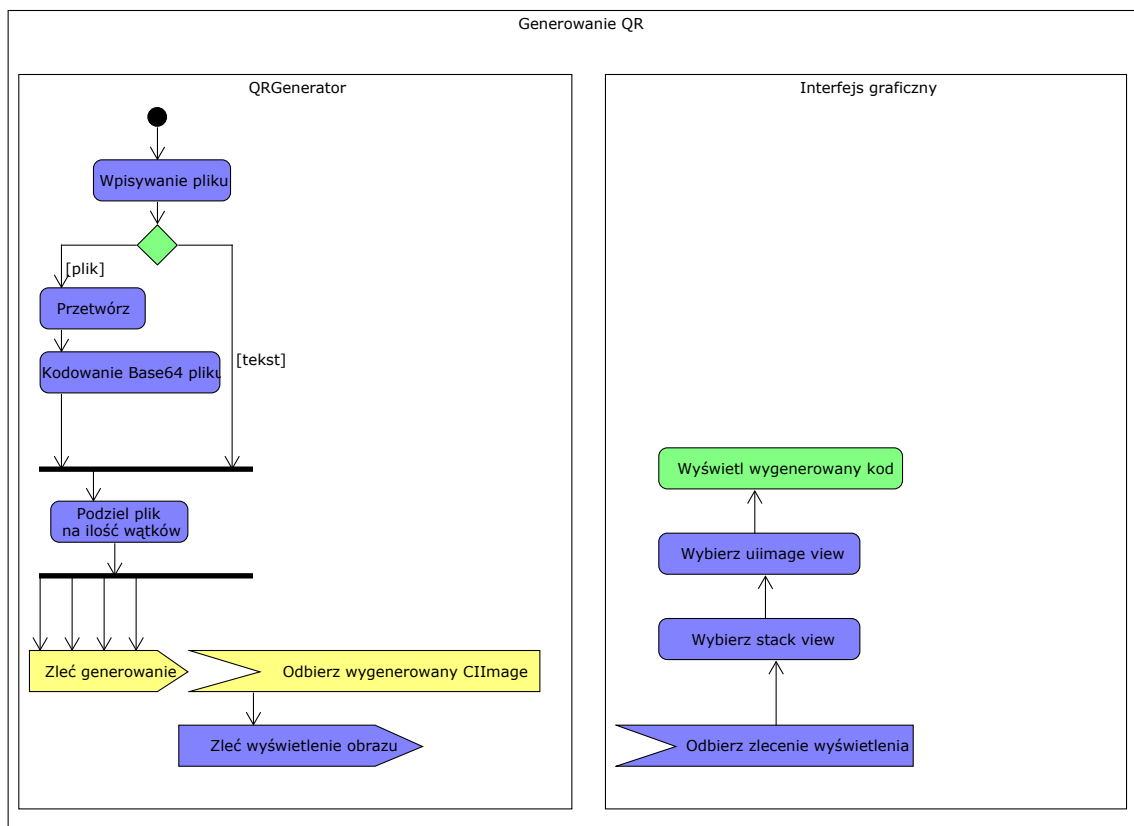
Ten rozdział przedstawia szczegółowy projekt aplikacji w notacji UML, uwzględnia on założenia funkcjonalne opisane w rozdziale 3. Opis relacji między składowymi systemu wyrażono diagramami.

4.1 Struktury prototypu - diagramy i kod

Diagramy aktywności

Rysunek 4.1: Caption

Rysunek 4.2: Caption

Diagramy klas

Przepraszam, że jeszcze nie dodałem

Diagramy sekwencji

Przepraszam, że jeszcze nie dodałem

Diagramy stanów

Przepraszam, że jeszcze nie dodałem

Implementacja systemu

5.1 Opis technologii

Język programowania

Swift®, wersje kolejno 2, 2.1, 2.2, 2.3, 3.0, 3.0.1. Apple® LLVM version 8.0.0 (clang-800.0.42.1) Target: x86_64-apple-darwin15.6.0 Thread model: posix

IDE

Xcode, wersje odpowiednio wzrastające od 7.0 (7A220) do 8.1 (8B62). Tak częste zmiany wynikały z dużej ilości poprawek i większych zmian w całym środowisku. Włączając w to duże zmiany w platformach zarówno *iOS* jak i *OSX*. Pisząc pracę wymagane były dwie migracje, które pomimo wielu zmian pozwoliły na zbadanie natywnych bibliotek i ich sposobów czytania kodów QR. Ostateczną wersją, która była użyta w pracy jest - 8.1 (8B62).

5.1.1 Biblioteki

W pracy zostały użyte: - UIKit framework - konstrukcja i zarządzanie interfejsem *iOS*. Reakcje na interakcje użytkownika i wydarzenia systemowe. Dostęp do natywnych cech urządzenia, takich jak widoki, przejścia i animacje.

- AVFoundation framework - nagrywanie, przechwytywanie sesji kamery. Framework ten zapewnia interfejs dla metod napisanych w języku Objective-C, dzięki któremu możliwe jest używanie audio-wizualnych właściwości platformy.

5.1.2 Wzorce

Swift® przez swą budowę wymaga użytkowania wzorca Model View Controller. Ważnym też w prototypie aplikacji był wzorzec Fasada, dzięki któremu dostępny jest zbiór strategii dla transmisji kodów QR.

5.2 Omówienie kodów źródłowych

Kod źródłowy [5.1](#) przedstawia opisy poszczególnych metod interfejsu: WSPodmiotRejestracjaIF. Kompletne kody źródłowe znajdują się na płycie CD dołączonej do niniejszej pracy w katalogu Kody (patrz Dodatek [A](#)).

Kod źródłowy 5.1: QuickReader: QuickReader.

```
package erejestracja.podmiot;
import java.rmi.RemoteException;
// Interfejs web serwisu dotyczącego obsługi podmiotów i rejestracji.
public interface QuickReader extends java.rmi.Remote{
// Pokazuje informacje o danym podmiocie.
// parametr: nrPeselRegon – numer PESEL podmiotu lub numer REGON firmy.
// return: Podmiot – obiekt transportowy: informacje o danym podmiocie.
public Podmiot pokazPodmiot(long nrPeselRegon) throws RemoteException;
// Dodaje nowy podmiot.
// parametr: nowyPodmiot – obiekt transportowy: informacje o nowym podmiocie.
// return: true – jeśli podmiot dodano, false – jeśli nie dodano.
public boolean dodajPodmiot(Podmiot nowyPodmiot) throws RemoteException;
// Usuwa dany podmiot.
// parametr: nrPeselRegon – numer PESEL osoby fizycznej lub numer REGON firmy.
// return: true – jeśli podmiot usunięto, false – jeśli nie usunięto.
public boolean usunPodmiot(long nrPeselRegon) throws RemoteException;
// Modyfikuje dany podmiot.
// parametr: podmiot – obiekt transportowy: informacje o modyfikowanym podmiocie.
// return: true – jeśli podmiot zmodyfikowano, false – jeśli nie zmodyfikowano.
public boolean modyfikujPodmiot(Podmiot podmiot) throws RemoteException;
// Pokazuje zarejestrowane podmioty na dany dowód rejestracyjny.
// parametr: nrDowoduRejestracyjnego – numer dowodu rejestracyjnego.
// return: PodmiotRejestracja[] – tablica obiektów transportowych: informacje o
// wszystkich zarejestrowanych podmiotach.
public PodmiotRejestracja[] pokazZarejestrowanePodmioty(
String nrDowoduRejestracyjnego) throws RemoteException;
// Nowa rejestracja podmiotu na dany dowód rejestracyjny.
// parametr: nrDowoduRejestracyjnego – numer dowodu rejestracyjnego.
// parametr: nrPeselRegon – numer PESEL podmiotu lub numer REGON firmy.
// parametr: czyWlasciciel – czy dany podmiot jest właścicielem pojazdu.
// return: true – jeśli zarejestrowano podmiot, false – jeśli nie zarejestrowano.
public boolean zarejestrujNowyPodmiot(String nrDowoduRejestracyjnego,
long nrPeselRegon, boolean czyWlasciciel) throws RemoteException;
// Usuwa wiązanie pomiędzy danym podmiotem, a dowodem rejestracyjnym.
// parametr: nrDowoduRejestracyjnego – numer dowodu rejestracyjnego.
// parametr: nrPeselRegon – numer PESEL podmiotu lub numer REGON firmy.
// return: true – jeśli podmiot wyrejestrowano, false – jeśli nie wyrejestrowano.
public boolean wyrejestrujPodmiot(String nrDowoduRejestracyjnego,
long nrPeselRegon) throws RemoteException;}
```

Kod źródłowy 5.2 przedstawia procedurę przetwarzającą żądanie. Hasz utrwalany %granulacja wykorzystywany jest do komunikacji międzyprocesowej.

Kod źródłowy 5.2: Przetwarzanie żądania - procedura process_req().

```
sub process_req(){
    my($r) = @_;
```

```
$wyn = "";
if ($r=~get/i) {
    @request = split("_", $r);
    $zad = $request[0];
    $ts1 = $request[1];
    $ts2 = $request[2];
    @date1 = split(/\D/, $ts1);
    @date2 = split(/\D/, $ts2);
    print "odebralem:_"$r";
    $wyn = $wyn."zadanie:_"$zad\n";
    $wyn = $wyn."czas_od:_"."$date1[0]"."-"."$date1[1]"."-"."$date1[2]"."_"."$date1[3];
    $wyn = $wyn."czas_do:_"."$date2[0]"."-"."$date2[1]"."-"."$date2[2]"."_"."$date2[3];
    $wyn = $wyn.&sym_sens($ts1, $ts2);
    return $wyn;
}

if ($r=~set gt/i) {
    @request = split("_", $r);
    $zad = $request[0];
    $ts1 = $request[1];
    $ts2 = $request[2];
    $gt = $request[3];
    dbmopen(%granulacja, "granulacja_baza", 0644);
    $granulacja{"gt"}=$gt;
    dbmclose(%granulacja);
    $wyn = "'GT\'_zmienione_na:_"$gt";
}
}
```


Badania na urządzeniach mobilnych

Do tych badań potrzebne jest urządzenie, które w sposób stały wyświetla kod QR oraz aplikacja prototyp, umożliwiająca empiryczne zbadanie technicznych możliwości urządzeń wziętych pod uwagę w tym badaniu. Wyświetlający - urządzenie wyświetlające ten sam symbol QR, propaguje dane, nie zmieniając ich. Odbierający - urządzenie czytające symbole QR z maksymalną dla swoich parametrów prędkością. W ten sposób pozwalamy by odbierający miał możliwość przetestowania swojej prędkości odbierania bez zakłóceń zewnętrznych.

Badanie przepustowości nadawania

Nadawanie jest niezależne względem czynników zewnętrznych. Ograniczeniami urządzenia są jego własne możliwości podane w specyfikacji oraz jego procesy uruchomione w tle. Zakładając, że urządzenie nie będzie przechodziło w trakcie testów w stan inny niż aktywny i pierwszoplanowy, przyjęty zostaje brak przerw w nadawaniu.

Nadawanie danych wyświetlaczem:

Niech b będzie bajtem zawierającym jeden symbol ASCII po zakodowaniu danych używając BASE64.

Niech s będzie sekundą (jednostką czasu).

Niech i oznacza ilość bajtów w jednym QR kodzie.

Mamy następujący wzór dla przesyłania danych.

$$V_1 = ((b * i) / s)$$

Następnie biorąc pod uwagę, że można przysyłać jeden duży QR kod lub wiele pomniejszych, wzór można przekształcić następująco:

Niech q oznacza ilość QR kodów, jakie są wyświetlane w tej samej jednostce czasu.

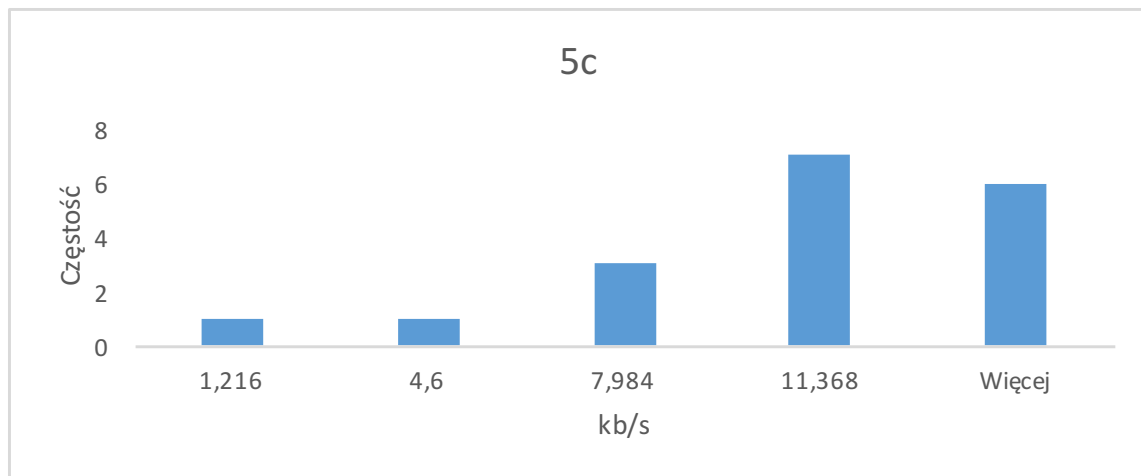
$$V_2 = ((b * i) / s) * q$$

Należy jednak wziąć pod uwagę, że kod QR posiada korekcję błędów na czterech różnych poziomach. Zatem część obszaru przez niego pokrywanego nie będzie nośnikiem danych, a powtórzeniem już istniejących, co także uwzględniamy. Wobec czego powyższy wzór należy przedstawić następująco: $V_3 = ((b * i) / s) * q - V_2 * C$, gdzie C jest jednym z czterech { 7%, 15%, 25%, 30% }

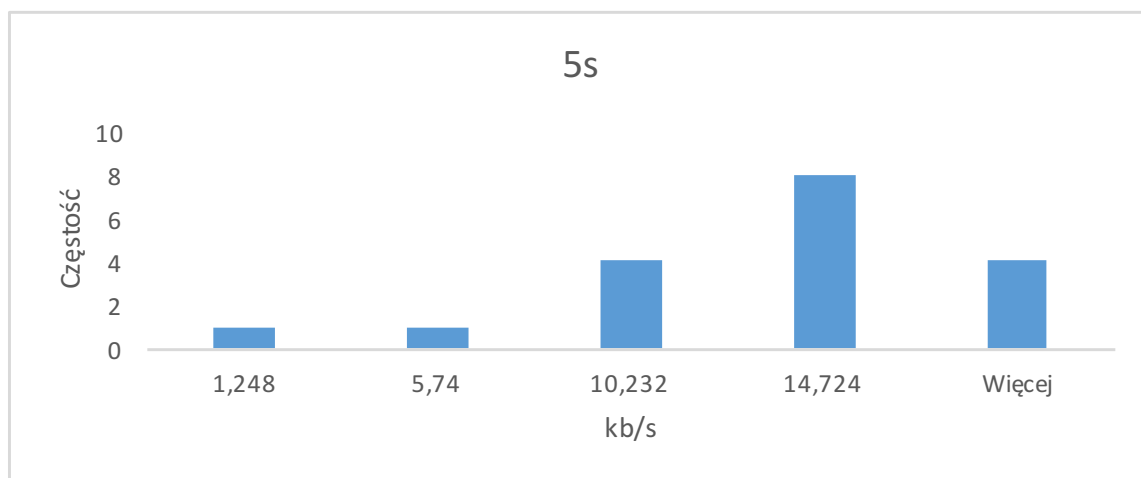
↓ TABELKA SVG z zasięgami w metrach dla nadawania dla każdego urządzenia ↓

Opisz jeszcze właściwość dual domain pixels w 6,6s,7... Jego zużycie procesora graficznego. Opisz jeszcze wyświetlacze 5,5s,5c,SE... Które perspektywy mają silne, które gupią wartości rgba. ↓ TABELKA SVG z ilością danych przesłanych w 10 sekund - akurat 10s, żeby focus złapać ↓

Uśredniona względem zbadanych odległości liczba kilobitów na sekundę dla nadawania w

Rysunek 6.1: Histogram: Prędkość nadawania QR kodów na iPhone 5c. Dolna oś przedstawia górną granicę przedziału dla transferu danych.

Rysunek 6.2: Histogram: Prędkość nadawania QR kodów na iPhone 5s. Dolna oś przedstawia górną granicę przedziału dla transferu danych.

czasie rzeczywistym danych prezentując tą samą ilość danych:

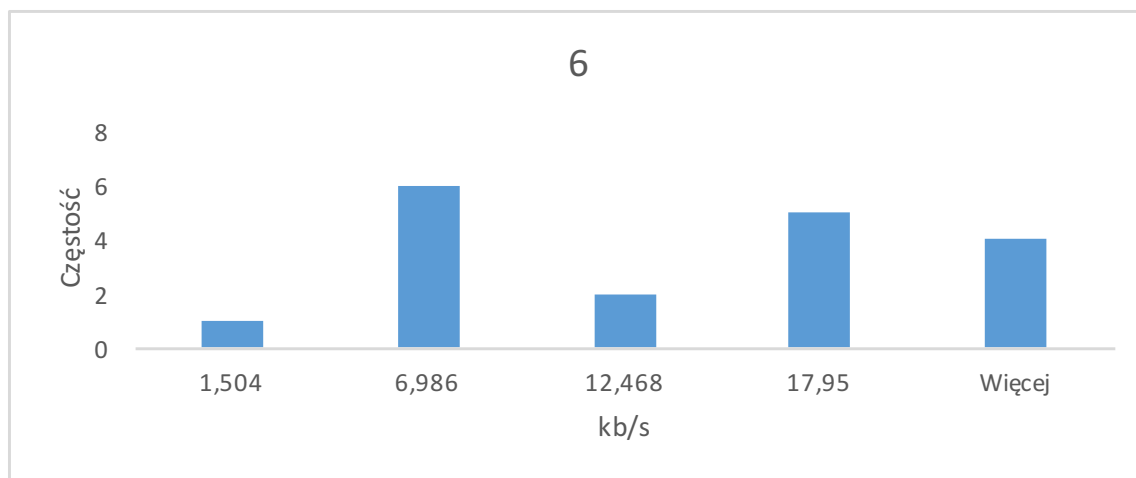
Urządzenie 5c - 6.7 Kb/s

Urządzenie 5s - 8.0 Kb/s

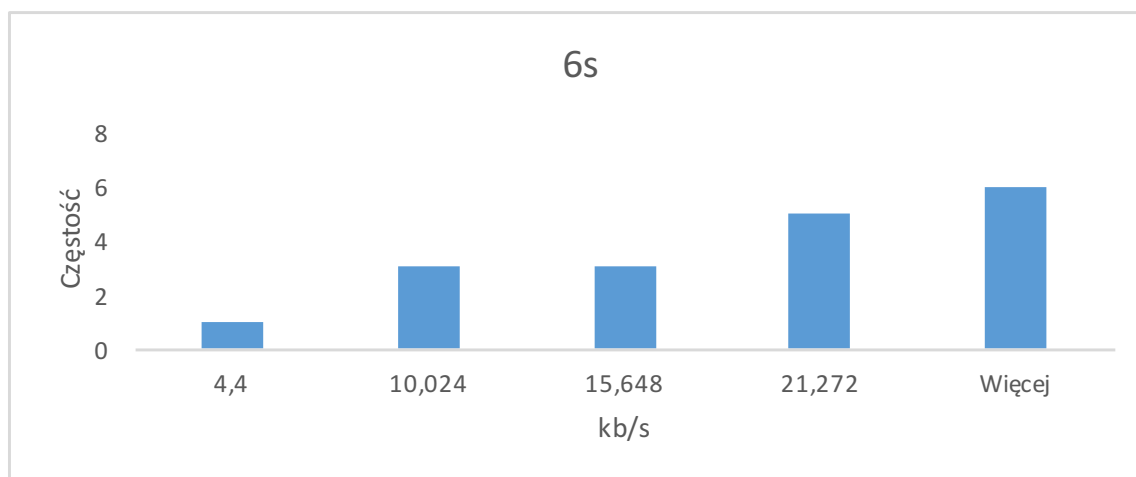
Urządzenie 6 - 13.3 Kb/s

Urządzenie 6s - 16.0 Kb/s

Urządzenie SE - 11.4 Kb/s

Rysunek 6.3: Histogram: Prędkość nadawania QR kodów na iPhone 6. Dolna oś przedstawia górną granicę przedziału dla transferu danych.

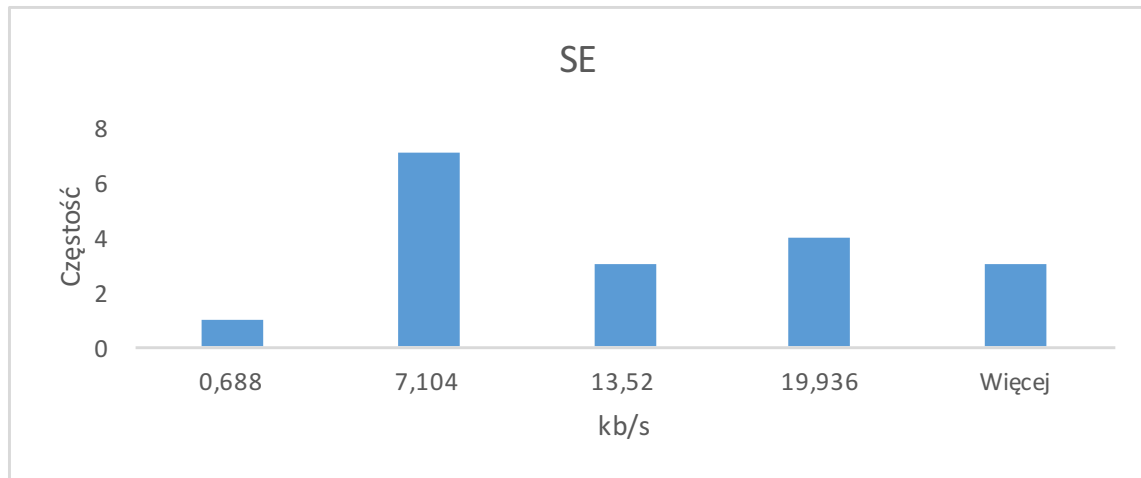

Rysunek 6.4: Histogram: Prędkość nadawania QR kodów na iPhone 6s. Dolna oś przedstawia górną granicę przedziału dla transferu danych.

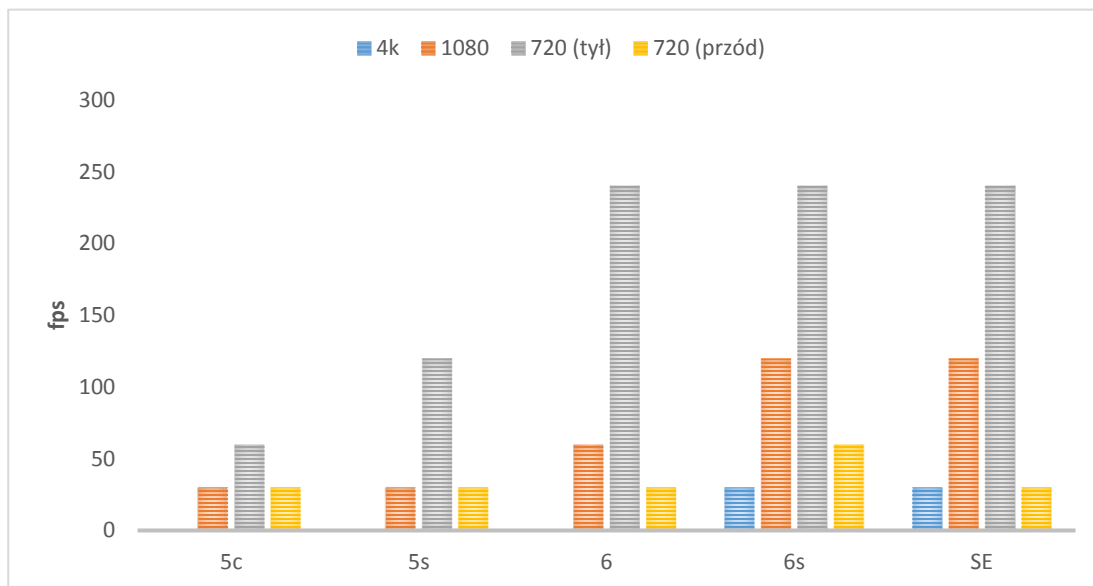
Badanie przepustowości odbioru

Ze względu na środowisko badania należy przyjąć, że urządzenie nadające jest w stanie propagować poprawnie wszystkie bity transmisji oraz połączenie między urządzeniami jest nieprzerwalne.

Powyższy wykres umożliwia wykonanie poniższego, dzięki któremu można przyjąć, która kamera jest potencjalnym maksymalnym przepływem.

Rysunek 6.5: Histogram: Prędkość nadawania QR kodów na iPhone SE. Dolna oś przedstawia górną granicę przedziału dla transferu danych.

Rysunek 6.6: Wykres przedstawia możliwości poszczególnych ustawień kamery dla odbierania danych. Oś pionowa przedstawia ilość klatek na sekundę, pozioma natomiast rozdzielczość nagrywania.

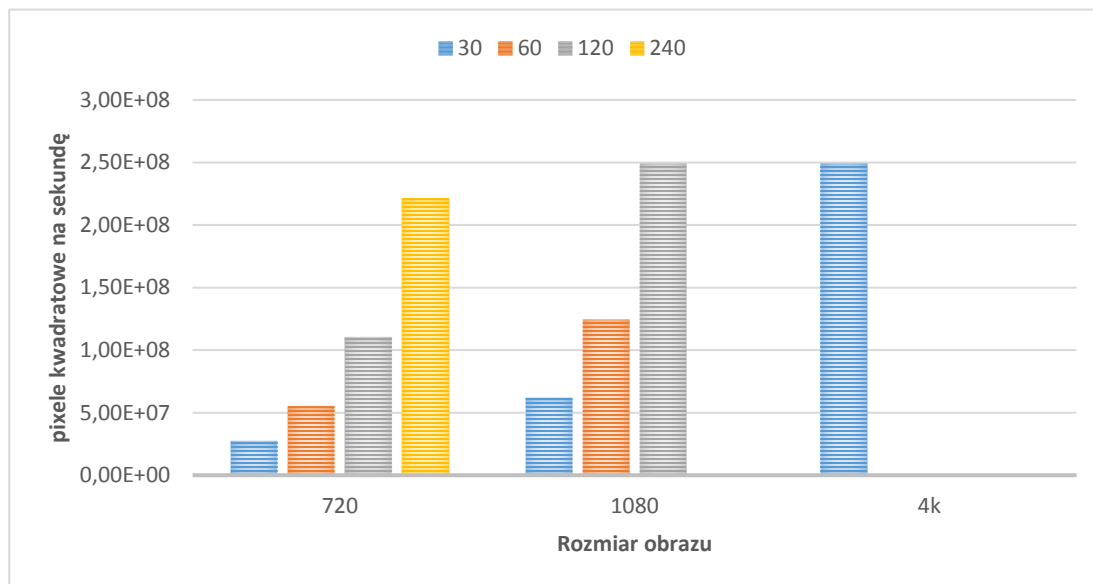
Liczba kilobajtów na sekundę dla odbierania w czasie rzeczywistym danych z drugiego urządzenia prezentującego w sposób ciągły ten sam symbol QR:

Urządzenie 5c - 31.0 KB/s

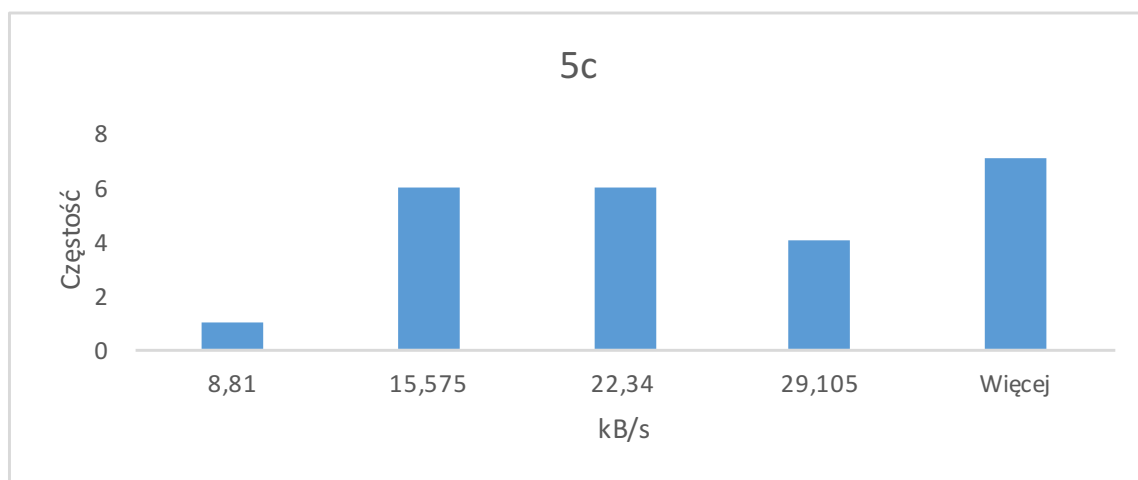
Urządzenie 5s - 34.0 KB/s

Urządzenie 6 - 49.0 KB/s

Urządzenie 6s - 58.0 KB/s

Rysunek 6.7: Wykres przedstawia zależność rozdzielczości obrazu względem potencjalnej ilości przesyłanych danych. Przy założeniu, że każdy piksel jest w stanie nieść informację.

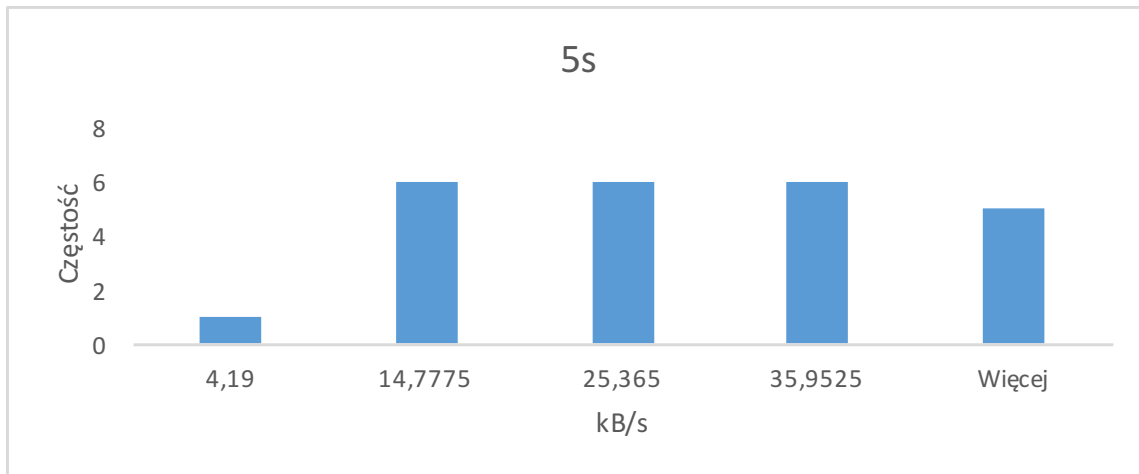

Rysunek 6.8: Histogram: Prędkość czytania danych ze statycznego QR kodu na urządzeniu iPhone 5c. Dolna oś przedstawia górną granicę przedziału dla transferu danych.

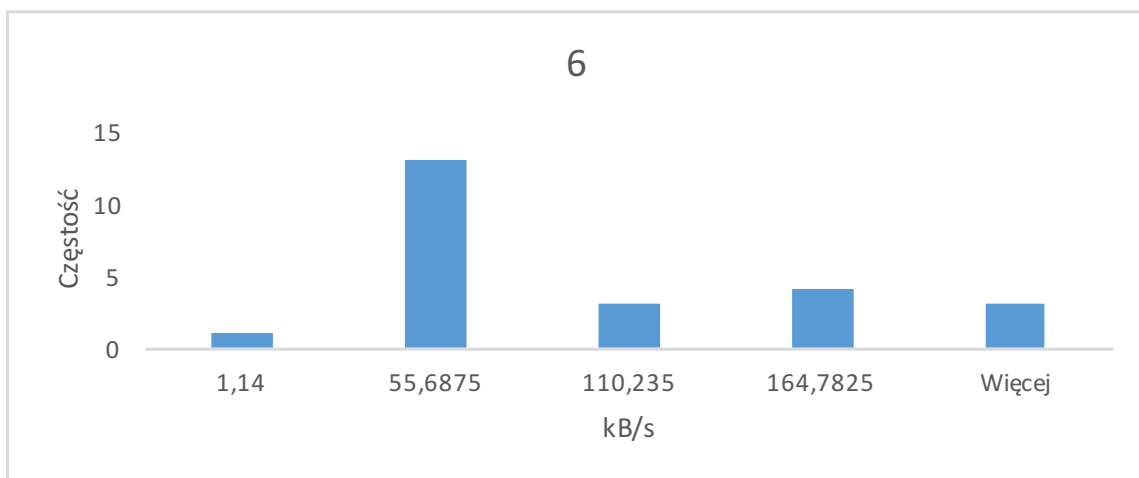
Urządzenie SE - 58.0 KB/s

Badanie przepustowości w komunikacji

W tym kroku należy przyjąć, że optymalna przepustowość to minimum z przepustowości nadawania i odbierania dla obu urządzeń.

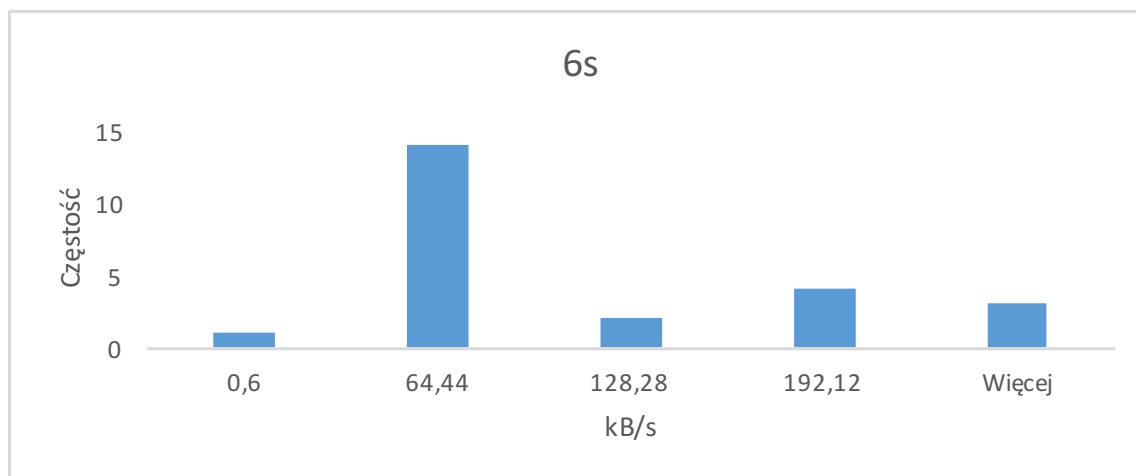

Rysunek 6.9: Histogram: Prędkość czytania danych ze statycznego QR kodu na urządzeniu iPhone 5s. Dolna oś przedstawia górną granicę przedziału dla transferu danych.

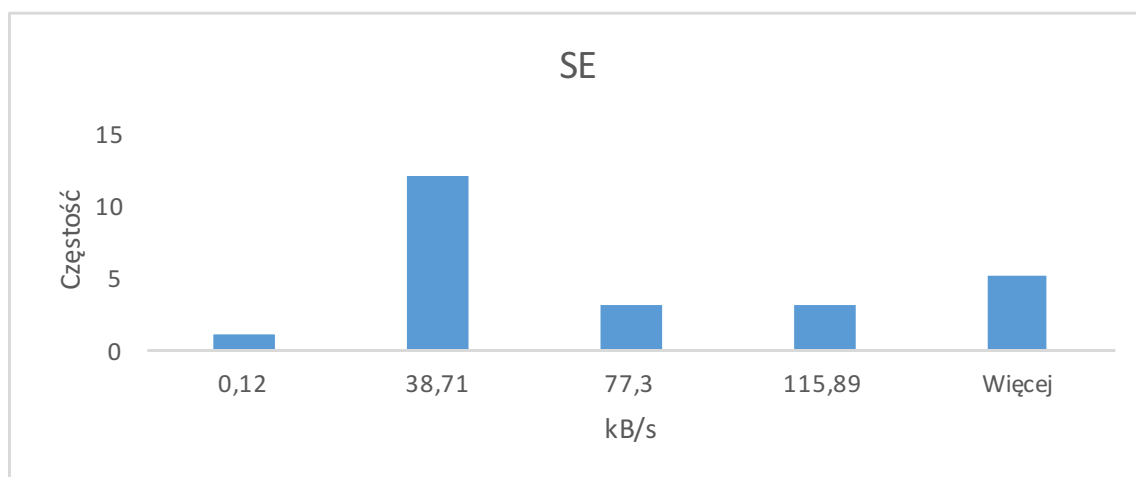

Rysunek 6.10: Histogram: Prędkość czytania danych ze statycznego QR kodu na urządzeniu iPhone 6. Dolna oś przedstawia górną granicę przedziału dla transferu danych.

Każdy telefon ma określoną ilość ramu, więc żeby zapisywać potrzeba robić przerwę w nagrywaniu, by odciążyć go na czas dostępu do pamięci wbudowanej i zapisać dotychczasową kopię odebranych danych. Jest to ważny zabieg, gdyż zbliżając się do limitu danych jaki jest w stanie przechować urządzenie, zwiększamy ryzyko utraty innych tymczasowych danych. Urządzenia marki Apple w odróżnieniu od innych dostępnych na rynku (2016r.) smartfonów są bardzo dobrze zoptymalizowane pod kątem dostępu do pamięci wbudowanej. Cała pamięć jest zbudowana w oparciu o technologię Flash Drive. Zapewnia ona szybszy dostęp do pamięci, przez jej statyczność, która w odróżnieniu od Hard Drive, nie opóźnia transmisji danych podczas odczytu i zapisu.

Rysunek 6.11: Histogram: Prędkość czytania danych ze statycznego QR kodu na urządzeniu iPhone 6s. Dolna oś przedstawia górną granicę przedziału dla transferu danych.

Rysunek 6.12: Histogram: Prędkość czytania danych ze statycznego QR kodu na urządzeniu iPhone SE. Dolna oś przedstawia górną granicę przedziału dla transferu danych.

6.1 Testy prototypu i dyskusja

Podjęte próby - osiągnięcia

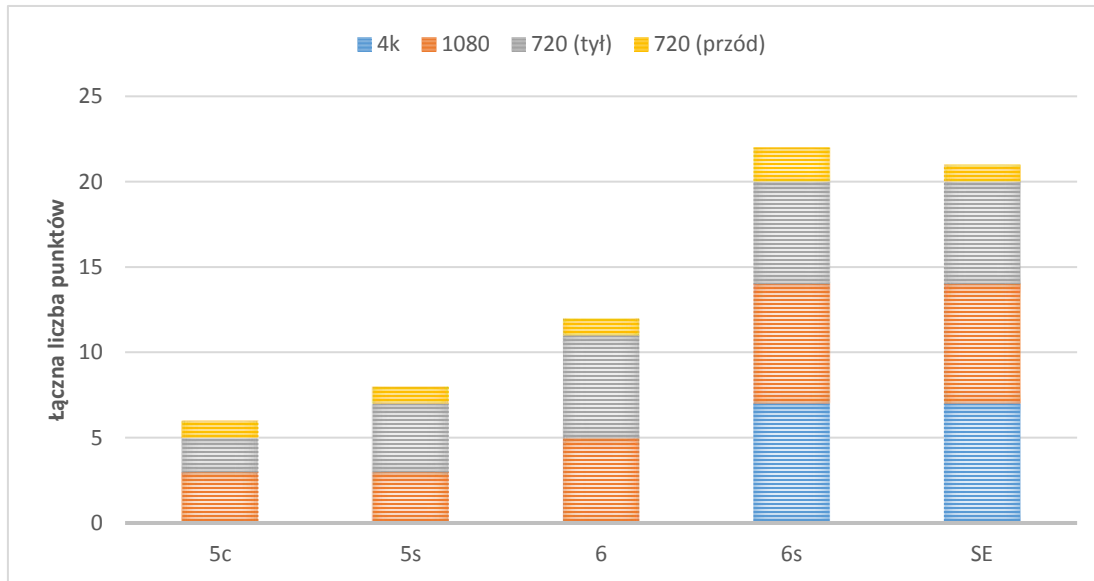
Podczas implementacji projekt nie przewidywał migracji między trzema wersjami języka Swift i kompilatora Clang. Wymagało to zapoznania się z nowymi wymogami platformy oraz przeprojektowaniem kolejkowania wątków i dystrybucji zadań w systemie. Zmiany te były na tyle znaczące, że zmusiły do ponownego przeprowadzenia badań, w celu ustalenia poprawności obliczeń. Sama zmiana platformy na nowszą nie ulepszyła żadnej z funkcjonalności aplikacji. Zmieniło to jedynie sposób dostępu do plików systemowych i sposoby kolejkowania wątków w platformie. Wszelkie odwołania języka Swift do Objective-C pozostały podobne z wyróżnieniem etykietowania argumentów funkcji w sposób jawny. Kompilator wspierający

język otrzymał jedną znaczącą poprawkę - nie próbuje poprawiać kodu po pierwszym dużym błędzie kompilacji, co przyspiesza kompilację większych projektów.

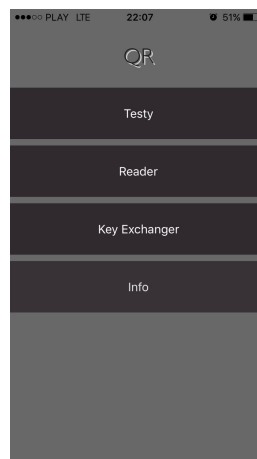
Podsumowanie

Projektując aplikację głównym założeniem było przesłanie jak największej ilości bajtów w jak najkrótszym czasie. Badanie obejmowało pięć telefonów marki Apple oraz przedziały czasu w jakich były one wydawane, można było spodziewać się znacznego wzrostu wydajności kolejnych względem poprzednich modeli. Tymczasem platforma iOS zmieniając programistyczne implementacje poszczególnych klas udostępnionych deweloperom, pozostawiała algorytmy i optymalizacje samemu kompilatorowi clang i jego domyślnym ustawieniom. Biorąc to wszystko pod uwagę, udało się zakończyć badania sukcesem i przedstawić zależności między poszczególnymi aspektami technicznymi oraz ograniczeniami samej platformy. Aplikacja oraz jej możliwości pozwalają na przesłanie niewielkiej ilości danych, dobranych proporcjonalnie do potrzeb. Umożliwia ona wymianę kluczy alternatywnym kanałem, odpornym na interferencje i nadmiar infrastruktury. Nie wymaga uruchamiania bluetooth, czy wifi, przez co uniemożliwia wykrycie i podsłuchanie transmisji nawet z bliska. Wartym uwagi mogłoby być nasłuchiwanie pracy samego procesora w celu ustalenia, czy w danym momencie następuje wymiana informacji, czy jest to jego stan bezczynności. Aplikacja umożliwia dalszy rozwój przez implementację różnych algorytmów wymiany danych czy protokołów inicjalizujących bezpieczną transmisję danych. Urządzenia, które były celem badania zostały ocenione na podstawie ich własności technicznych i można je przedstawić następująco:

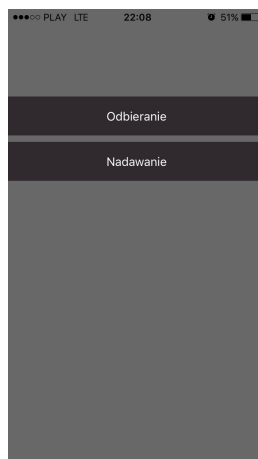

Rysunek 7.1: Wykres sporządzono na podstawie ilości pikseli kwadratowych na sekundę w transmisji danych dla maksymalnych ustawień kamery.

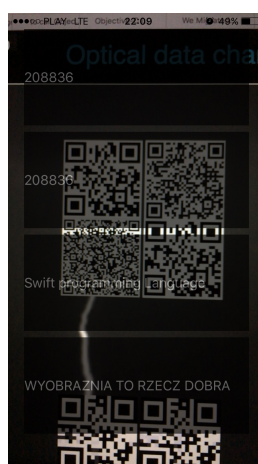
Aplikacja na obecną chwilę wygląda tak:

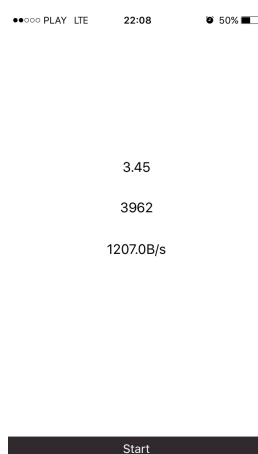
Rysunek 7.2: Menu aplikacji

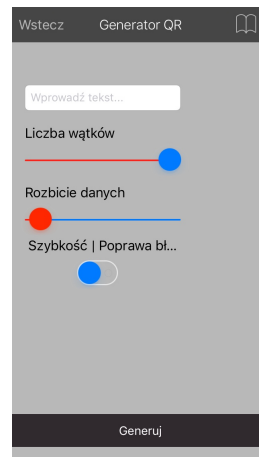
Rysunek 7.3: Wybór dla Testów

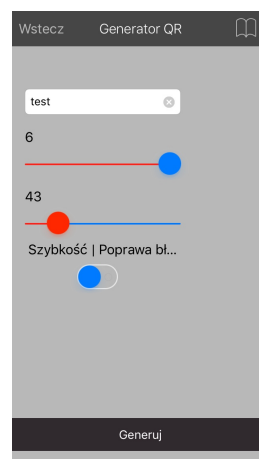
Rysunek 7.4: Moduł czytania czterech QR na raz w czasie rzeczywistym

Rysunek 7.5: Testowanie transferu czytania QR kodów

Rysunek 7.6: Widok parametryzacji dla generowania QR kodów

Rysunek 7.7: Ustawione parametry dla generowania QR kodów

Rysunek 7.8: Generowanie QR kodów

Rysunek 7.9: Wymiana klucza za pomocą QR kodów

Bibliografia

[1]

Zawartość płyty CD

W tym rozdziale należy krótko omówić zawartość dołączonej płyty CD. Na płycie znajduje się projekt Xcode, zawierający aplikację testową oraz jej dokumentację.

